

Laurențiu-Ciprian Tudor

LOC DE OFTAT

Cluj-Napoca, 2021

CUPRINS

I. CLIPA DE AUR	5
Poem cavaleresc	7
Ploaie de martie.....	9
Poem cu Brâncuși.....	10
Poem baroc	11
Primăvara	12
În iubire nu există locuri speciale	14
Lupii cărnii	15
Poemul Casanova	16
Apus	17
Sânii unei femei.....	18
Poem pentru Lore.....	19
Nefertiti	20
II. ÎN NUMELE VOLUPTĂȚII CÂNT	21
Dromomanie.....	23
Cruciulița	24
forever Bach.....	25
La Sfânta Sofia.....	26
Cafeaua Jamaica.....	27
Artă	28
Și-a dat sutienul jos	30
Alegere	31
Poem la Marea Egee	32
Alt poem de la Marea Egee	33
Poem pentru Georgiana	34
Sare în dragoste.....	35
Poem vamaioț 1	36
Poem vamaioț 2	37
Școala mării	38
Poemul Densuș.....	39
Vântul	40

Odă nervoasă	41
Poem așezat	42
Meteosensibil	43
Fericita lumină	44
Distih de la mijlocul vieții	46
Cafea	47
Ca o despărțire.....	48
În numele voluptății cânt.....	49
Fruct de octombrie	51
Femeile cu răs frumos	53
De toamnă	55
Poem	56
Tablou	57
Toamna	58
Spaniolă	60
 III. PRIMENIT CA UN ÎNVIAT	 63
Coloana poetului	65
Loc de oftat 1.....	67
Loc de oftat 2	68
Oftatul de a fi	69
Poem vatopedin.....	70
Poem cu Marea Lavră.....	71
Cărți de poezie	72
Poem despre adevăr	73
Messi	74
Masa mea de scris	75
Inima.....	76
Neîmpăcat.....	77
Palmele poetului.....	78
Aș fi fost un mort frumos (la Revoluție).....	79
Poem pe-o tristețe cântată	80
Voluptate	81

I CLIPA DE AUR

POEM CAVALERESC

ochii mei se umplu de bucurie când te văd
mâinile mele capătă o foame anume
un neastâmpăr mă furnică
o lavă care crește
un reflux
ca abația izolată-n ape
pe muntele Michel
mă fericesc, mă tem, îmi spun:
și dacă dragostea e doar un stol de păsări?
și dacă tot ce e va risipi destinul?

fie acest poem să ne păstreze starea
să fie steag și vânt
să nu murim
să nu se stingă focul
și să mai cânte marea
io să mă tem ca să iubesc deplin
în abația de normandă fire
îngrijorarea să mi-o pun în rugă
ca ce iubesc
să treacă-n nemurire
și-un cerc divin să țină împreună
poem și păsări
cântec să ne fim
clipa de aur să ți-o pun pe deget
ca alchimia mâinile s-o știe

topitul timp, un așternut de mire
cuptor în care mângâi fericirea
bijuteriind cu lăcomie zile...

Mireasa mea
iubirea să ne știe
căci ce-am iubit nu e atins de moarte
rămân în aer mângâieri, cuvinte
inspiră alții
fără ca să știe
și jurăminte noi dau păsări alte
păstrate-n alți poeți
în altă fericire
și tot așa
de nu ne temem încă
să ducem pân' la capăt
gesturi de iubire
e doar un stol de păsări?!
fie!
voi scrie acest poem
să fie steag și vânt!

PLOAIE DE MARTIE

acum plouă
orașul vechi e îmbrăcat în șiroaie
se curăță-n tăcere
de moartea albă

cu cât a fost mai multă
cu atât crește numărătoarea
bacovienelor zile
ablațiunea, potopul
șterg pânza,
diluează marourile,
cărămiziul, negrul
până la indefinit

ploaia eliberează ochiul de orice impresie
ca să fie gata
când soarele va vernisa
Primăvara

POEM CU BRÂNCUȘI

să mâncăm tăcere
uneori, e atât de bună
mai ales dimineața și,
mai ales, pe ceață

la masa din parc
Brâncuși nu e
e doar aburul unei respirații reci
ceața aceasta

POEM BAROC

plouă greu
ca și cum o cortină
cu franjuri lungi de apă
cade grăbită,
lumina are margini de negură
de parcă un fotograf
pregătește o lucrare de artă;
în astfel de zile
vreau să fiu... doar un violoncel
să mă pună ea
între pulpe
și să cânte
goală și tristă
un vis baroc

PRIMĂVARA

sfârcurile sânilor tăi
sunt muguri
îi sărut atent și răbdător
să surprind
cum explodează subtil din ei primăvara
ea
vine mai ales
dintre pulpele femeilor
dintre sânii lor
fără aerul ăsta amețit
soarele are dinți
ziua e formală
și încruntarea nu se risipește
totul se degajă abia când
ele
iubite dedicat și mult
în prelungire
pun peste trupul lor gol
doar o rochiță subțire
și calcă ciudat
atent și apăsător și plutind
ca la o paradă de flori
atunci
privirile bărbaților se lungesc, se încălcesc

fac noduri
și toată ambiția lumii
se oprește brusc
urmărindu-le trecerea